

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcov: **1/ Z., D., 2/ V., L., 3/ Ľ., S., 4/ A., M., 5/ F., E., 6/ J., S., 7/ M., S.S., 8/ A., R., 9/ Prof. Ing. M., CSc., S., 10/ Ing. M., D., 11/ Ing. V., B., 12/ Ing. J., B., 13/ Ing. R., M., 14/ M., Z., 15/ J., Š., 16/ E., L., 17/ M., F., 18/ P., B., 19/ T., L., 20/ Ing. A., Ď., 21/ Š., L., 22/ Ľ., J., 23/ M., C., 24/ C., K., 25/ P., Z., všetci zastúpení advokátkou: JUDr. L., L., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Bratislave**, Trenčianska 55, 821 09 Bratislava, za účasti: **1/ Ľ., T., zastúpený advokátom: Mgr. Š., M., 2/ MUDr. L., S., zastúpená advokátkou: JUDr. M., Z., 3/ K., K., zastúpená advokátom: Mgr. Š., M., 4/ I., O., 5/ J., B., 6/ K., K., 7/ M., S., 8/ M., D., 9/ R., R., 10/ R., Š., 11/ S., D., 12/ Š., Č., 13/ R., X., 14/ I., B., 15/ E., S., 16/ A., Š., zastúpená advokátkou: JUDr. M., Z., 17/ Ľ., H., 18/ P., B., zastúpený advokátkou: JUDr. M., Z., 19/ P., Š., zastúpený advokátkou: JUDr. M., Z.Z., 20/ I., J., 21/ P., Š., zastúpený advokátkou: JUDr. M., Z., 22/ M., R., 23/ Z., K., 24/ A., K., zastúpený advokátkou: JUDr. M., Z.Z., 25/ T., K., 26/ B., N., 27/ I., T., 28/ M., M., 29/ O., K., 30/ Ing. M., B., 31/ Ž., S., 32/ A., Š., zastúpená advokátkou: JUDr. M., Z.Z., 33/ R., M. 34/ PhDr. M., K., zastúpená advokátom: Mgr. Š., M., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1275/161/07/2009 zo dňa 03.09.2009, na odvolanie žalobcov v 1/ až 3/, 5/, 8/ až 17/, 19/ až 25 rade a na odvolanie právnej zástupkyne účastníkov konania JUDr. M. , takto****

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/185/2009-168 zo dňa 5. mája 2011 **p o t v r d z u j e** vo veci samej.

V časti výroku o trovách konania napadnutý rozsudok **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní účastníka konania v 30/ rade **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1275/161/07/2009 zo dňa 3.9.2009, ktorým žalovaný zamietol odvolanie účastníkov konania (žalobcov) a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Malackách č. 2008/4967/1225-15/07-TKA zo dňa 14.8.2008. Žalovaný správny orgán svojim rozhodnutím zamietol odvolanie účastníkov konania a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Malackách potvrdil, pričom svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že nepovažoval členov záhradkárskej osady za užívateľov predmetných pozemkov a keďže nespĺňajú zákonnú podmienku podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Zb. o užívaní pozemkov v zriadených pozemkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim, nemôže podľa § 3 ods. 1 vzniknúť zákonný nájom medzi vlastníkom a užívateľom. Návrhy kúpnych zmlúv boli zaslané hromadne vlastníkom pozemku pánom V. dňa 23.8.2002 bez právneho dôvodu, keďže členmi Z. na tento právny úkon nebol splnomocnený. Odvolací správny orgán skonštatoval, že v návrhu kúpnych zmlúv sú právne vady, nakoľko v nich nebol uvedený konkrétny kupujúci – člen Z., ale pán V. a nie je vymedzená veľkosť konkrétneho užívaného pozemku, ktorý má byť predmetom zmluvy. Nakoľko V. nereagoval na výzvu Obvodného pozemkového úradu v Malackách zo dňa 14.4.2008 a nedoručil riadne splnomocnenie vo veci, na základe tejto skutočnosti Obvodný pozemkový úrad Malacky vydal rozhodnutie

o zastavení správneho konania. Odvolací správny orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a podaného odvolania konštatoval, že zastavenie konania z dôvodu nenaplnenia výzvy na doloženie dokladov je dôvodné a preto prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní dospel k záveru, že obrana žalobcov uvedená v žalobe, týkajúca sa skutočnosti, že žalovaný správny orgán nesprávne vyžadoval od účastníkov konania splnomocnenie z pred dátumu 23.8.2002 a že nezákonne vyžadoval od účastníka konania predloženie, tzv. malých nájomných zmlúv nie je dôvodná. Ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Zb. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim nesporne definuje kto je nájomcom, resp. užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkárskej osade. Podľa citovaného zákona je ním ten člen záhradkovej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje alebo užíva. Z tohto ustanovenia nesporne vyplýva, že zákon č. 64/1997 Z.z. na riadny nájomný vzťah k pozemkom zriadených v záhradkárskych osadách vyžaduje uzavretie zmlúv jednotlivých záhradkárov so záhradkárskou organizáciou ako takou. Tieto však žalobcovia v konaní nevedeli preukázať. Krajský súd konštatoval, že existencia týchto zmlúv je zákonnou podmienkou pre ďalší postup pri vysporiadaní vlastníckych vzťahov v záhradkových osadách a podľa názoru súdu svoje postavenie riadneho užívateľa týchto pozemkov a tým aj riadneho účastníka správneho konania je možné preukázať len existenciou tejto zmluvy. Krajský súd preto konštatoval, že postup žalovaného správneho orgánu, ktorý vyžadoval predloženie týchto zmlúv v konaní bol v súlade so zákonom. Za správny a zákonný postup považoval krajský súd aj skutočnosť, že správny orgán vyžadoval od účastníkov správneho konania splnomocnenia s dátumom z pred 23.8.2002. Predloženie takejto plnej moci je podľa názoru súdu nevyhnutnou podmienkou toho, aby bolo možné preskúmať splnenie podmienok pre začatie konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z., z dikcie ktorého nesporne vyplýva, že konanie môže začať len na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď od účastníkov správneho konania považovali za 1/

preukázanie riadneho užívacieho práva k predmetným pozemkom na základe riadne uzatvorených zmlúv medzi nimi a záhradkárskou organizáciou a za 2/ preukázanie splnomocnenia, ktoré je podľa ustanovenia § 7 nevyhnutnou podmienkou toho, aby správny orgán mohol posúdiť, či návrh na vysporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom bol podaný na základe podnetu nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy.

V dôsledku toho, že V. požadované doklady nedoplnil a ani žiadnym iným relevantným spôsobom nepreukázal na základe akého právneho úkonu a v koho záujmoch koná, krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so závermi správnych orgánov a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 246c ods. 1 v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 OSP tak, že súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia účastníkom konania za 3 úkony právnej pomoci, ktoré boli zrealizované v r. 2011 po 123,50 Eur + 20 % DPH a 3 x režijné paušálne výdavky po 7,41 Eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny znížil o 50 % za spoločné úkony pri zastupovaní viacerých osôb.

Krajský súd s poukazom na ustanovenie § 250h ods. 2 v spojení s ustanovením § 250d ods. 3 OSP konanie voči žalobcom v 4/, 6/, 7/ a 18/ rade zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia v 1/ až 3/, 5/, 8/ - 17/, 19/ - 25/ rade.

V odvolaní namietali, že vyžadovanie splnomocnení správnymi orgánmi nemalo žiadnu oporu v zákone a v zaslanej výzve nebola ani žiadna odvolávka na právny predpis, v zmysle ktorého by bolo nevyhnutné tieto splnomocnenia predkladať. Poukázali na to, že V. na zastupovanie vo veci spracovania a rozosielania návrhov kúpnych zmlúv bol splnomocnený ústne jednotlivými záhradkármi a to na základe záverov členskej schôdze základnej organizácie. Správny orgán nad rámec zákona vyžadoval predmetné písomné splnomocnenia a tým nebol daný dôvod na zastavenie konania. Správny orgán si mal sám z úradnej moci objasniť, na základe akých skutočností V. v zastúpení záhradkárov konal vo veci návrhov kúpnych zmlúv. Pokiaľ ide o argument, že neboli uzatvorené tzv. malé

zmluvy, žalobcovia namietali, že absencia takýchto dokladov v spise nemala ovplyvniť rozhodnutie žalovaného a z jeho strany išlo len o vedomé a účelové vytykanie neexistujúcich podmienok konania, v záujme možnosti vyvodenia ďalšieho nesprávneho zavádzajúceho záveru o tom, že nemohol vzniknúť nájomný vzťah podľa § 3 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. medzi vlastníkom a užívateľom.

Ďalej namietali, že V., ako už uviedli, bol splnomocnený na úkony súvisiace s vysporiadaním záhradiek ústne a písomná forma sa podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákona vyžaduje len vtedy, ak je potrebné urobiť právny úkon v písomnej forme. Ak mal správny orgán pochybnosti, či skutočne konal V. v súlade s ústne udelenými splnomocneniami splnomocniteľov alebo nie, mal si z úradnej moci skutočnosti overiť. Tým, že správny orgán prvého stupňa postupoval vo veci čisto formálne bez zdôvodnenia, bez odkazu na príslušný právny predpis, na podklade ktorého potreboval doložiť splnomocnenia do spisu, porušil viaceré články Ústavy SR a s týmto porušením sa stotožnil aj žalovaný správny orgán v svojom rozhodnutí. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že V. bol v danej veci dobromyseľný tak, ako aj ďalší členovia záhradkárskej organizácie. Všetkých týchto užívateľov záhradiek pracovníčka správneho orgánu prvého stupňa ubezpečovala, že všetko je v poriadku, nič nechýba, všetky doklady sú doložené, že treba len opraviť dátumy na splnomocneniach. Tieto opravy na splnomocneniach však považovali za zjavný omyl, nedopatrenie, pretože splnomocnenia na konanie pred správnym orgánom boli do spisu riadne doložené a do nich nebolo možné robiť žiadne zásahy. Ak mala pracovníčka záujem objasniť dôvod pýtania si ďalších splnomocnení (z obdobia pred rozosielením návrhov kúpnych zmlúv), mohla ak už nie ústne, tak najneskôr do písomnej výzvy tento dôvod uviesť a objasniť aj dôsledky, ktoré bude mať nesplnenie tejto požiadavky. Na základe uvedeného správny orgán prvého stupňa sa zachoval k užívateľom hrubo neprofesionálne a neodborne. Ďalej odvolatelia uviedli, že žalovaný nad rámec uvedeného dôvodu zastavenia konania správnym orgánom prvého stupňa konštatoval, že členovia Z., nie sú užívateľmi pozemkov, lebo neboli uzavreté malé zmluvy, ktoré sú podmienkou vzniku nájomného vzťahu medzi vlastními a užívateľom. Je pravdou, že zmluvy neboli v spise založené, avšak ak žalovaný zistil, že v spise absentuje dôkaz o uzavretí zmlúv medzi členmi záhradkárskej organizácie a záhradkárskou organizáciou nemal napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdiť, ale zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie v záujme zistenia existencie tejto podmienky, aj keď je pravda, že v metodickom pokyne sa uvádza, že k návrhu na začatie konania priložia navrhovatelia zoznam užívateľov, rodné čísla a adresu trvalého pobytu. Ak bolo podmienkou

začatia konania aj doloženie malých zmlúv, mal navrhovateľ správny orgán vyzvať na doloženie týchto zmlúv. Ak teda absencia týchto zmlúv nebola dôvodom na zastavenie konania, nemohol žalovaný napadnuté rozhodnutie potvrdiť, ale zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

S ohľadom na uvedené žalobcovia navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 1S/185/2009-168 zrušil v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie alternatívne, aby ho zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a priznal žalobcom náhradu trov konania.

Dňa 15.6.2011 podala odvolanie právna zástupkyňa odporcov v 2/, 16/, 18/, 19/, 21/, 24/ a 32/ rade JUDr. M. v časti týkajúcej sa trov konania.

Namietala, že súd pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval síce zákonné ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ale aplikoval ho nesprávne. Inak by nemohol dôjsť k výsledku, podľa ktorého priznal náhradu trov 233,41 Eur za spoločné zastupovanie. Odmena za zastupovanie jedného účastníka konania, pritom podľa výpočtu súdu by bola 466,83 Eur, túto odmenu krátil o polovicu a dospel k záveru, že zastupovaniu siedmich účastníkov prináleží len jedna polovica z toho, čo za zastupovanie jedného účastníka, čo je nesprávne právne posúdenie veci. Pri posudzovaní náhrady trov priznal len 3 úkony právnej pomoci napriek uplatnenému nároku 4 úkony. Z písomného odôvodnenia nie je zrejmé, ktorý úkon súd neakceptoval a čím je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že prizná právnej zástupkyňi odporcov v 2/, 16/, 18/, 19/, 21/, 24/ a 32/ rade trovy právneho zastúpenia vo výške 1 794,14 Eur.

Dňa 14.6.2011 podal proti rozsudku odvolanie účastník v 30/ rade Ing. M. Namietal, že Obvodný pozemkový úrad Malacky ho neakceptoval ako účastníka konania v roku 2008 a rozhodnutie z tohto konania mu zaslal až po jeho účinnosti v roku 2009.

Odvolateľ Ing. M. vzal dňa 27.6.2011 svoje odvolanie späť.

Voči odvolaniu účastníkov podal vyjadrenie žalovaný správny orgán dňa 13.7.2011. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že členovia Z. prostredníctvom splnomocnených zástupcov podali na Pozemkový úrad v Malackách návrh na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. Žalovaný po zistení skutkového stavu naďalej zastáva názor, že uvedené osoby nie sú užívateľmi predmetných pozemkov podľa zákonnej podmienky uvedenej v § 2 ods. 2 zákona a keďže uvedená podmienka nie je splnená, nemôže podľa § 3 ods. 1 zákona vzniknúť zákonný nájom medzi vlastníkom a užívateľom pozemkov. Dňa 23.8.2002 V. zaslal vlastníkom pozemkov návrhy kúpnych zmlúv, pričom nebolo preukázané, že bol členmi Z. na tento právny úkon splnomocnený. Návrhy kúpnych zmlúv majú právne vady, nie je uvedený konkrétny kupujúci – člen Z. (ale pán V.), nie je vymedzená veľkosť konkrétneho užívaného pozemku, ktorý by mal byť predmetom zmluvy.

Listom zo dňa 14.4.2008 vyzval Obvodný pozemkový úrad v Malackách V., aby v lehote 30 dní predložil plné moci od členov Z. List obsahoval aj poučenie o možnosti zastavenia správneho konania, podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. V stanovenej lehote plné moci udelené V. členmi Z. neboli doručené na Obvodný pozemkový úrad v Malackách. Po márnom uplynutí lehoty obvodný pozemkový úrad vydal rozhodnutie o zastavení správneho konania.

Z dôvodu nepreukázania porušenia platných právnych predpisov zo strany krajského súdu navrhol, aby najvyšší súd rozsudkom zamietol odvolanie podané žalobcami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalobcu vo veci samej nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb a opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo

rušia práva a povinnosti fyzických a právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy fyzických a právnických osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 a nasl. OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide.

Základným cieľom konania v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti a rozhodnutia orgánu verejnej správy je posudzovať, či tento orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie účastníkov konania a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Malackách z dôvodu, že nepovažoval členov záhradkárskej osady za užívateľov predmetných pozemkov, keďže nespĺňali zákonnú podmienku podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov zriadených v záhradkových osadách nemôže podľa § 3 ods. 1 vzniknúť zákonný nájom medzi vlastníkom a užívateľom. Návrhy kúpnych zmlúv boli zaslané hromadne V. dňa 23.8.2002 bez právneho dôvodu, keďže členmi Z. na tento právny úkon nebol splnomocnený. Odvolací správny orgán konštatoval, že v návrhoch kúpnych zmlúv sú právne vady, nakoľko v nich nebol uvedený konkrétny kupujúci člen Z., ale V. a nie je vymedzená veľkosť konkrétneho užívaného pozemku, ktorý by mal byť predmetom zmluvy. Nakoľko V. nereagoval na výzvu Obvodného

pozemkového úradu v Malackách zo dňa 14.4.2008 a nedoručil riadne splnomocnenie vo veci na základe tejto skutočnosti obvodný pozemkový úrad vydal rozhodnutie o zastavení správneho konania. Žalovaný správny orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia konštatoval, že zastavenie konania z dôvodu nenaplnenia výzvy na doloženie dokladov je dôvodné a preto prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej ceny nevyjadrili v lehote podľa ods. 2.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z.z. nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej osady, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o správnom konaní účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstva upustiť.

Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. d/ zákona o správnom konaní, správny orgán konanie zastaví ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstráni nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a oboznámení sa so spisom obsahu pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil

žiaden dôvod na to, aby sa pri rozhodovaní vo veci samej odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty k prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, k námietkam uvedeným v odvolaní dopĺňa nasledovné.

V konaní bolo nesporne preukázané, že V. dal v mene účastníkov konania návrh na začatie správneho konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z., pričom návrhy kúpnych zmlúv mali právne vady, ktoré spočívali v tom, že nebol uvedený konkrétny kupujúci a nebola dostatočne vymedzená veľkosť konkrétneho užívaného pozemku, ktorý mal byť predmetom zmluvy. Z hľadiska tejto skutočnosti je legitímna požiadavka správneho orgánu skúmať udelenie plnomocenstva, pričom ako vyplýva zo znenia § 11 ods. 3 zákona o správnom konaní udelenie plnomocenstva musí mať písomnú formu, čo je jeho formálnou požiadavkou.

Správny orgán dostatočne poučil osobu, ktorá podala návrh na začatie správneho konania (V.) o podmienkach tohto konania a nevyhnutnosti predložiť požadované plnomocenstvo, nakoľko v čase, keď V. zaslal hromadne vlastníkom pozemkov návrhy kúpnych zmlúv, t.j. 23.8.2002, členmi Z. nebol na tento úkon splnomocnený, t.j. konal bez právneho dôvodu. Predloženie takej plnej moci je podľa názoru súdu nevyhnutnou podmienkou, aby bolo možné preskúmať splnenie podmienok pre začatie konania podľa ustanovenia § 7 zákona č. 64/1997 Z.z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považuje dôvody uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nespôsobilé ovplyvniť posúdenie v danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny vo veci samej podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Naproti tomu sa najvyšší súd stotožnil s dôvodmi odvolania právnej zástupkyňi účastníkov v 2/, 16/, 18/, 19/ , 21/, 24/ a 32/ rade ohľadne trov právneho zastúpenia. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva, prečo pri posudzovaní náhrady trov konania

priznal len 3 úkony právnej pomoci, napriek uplatnenému nároku na 4 úkony právnej pomoci a ako vypočítal súd prvého stupňa odmenu za zastupovanie zástupkyňi účastníkov konania, keď priznal náhradu 233,41 Eur ako zastupovanie za jedného účastníka s poukazom na § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., krátenú o polovicu, pričom ona zastupovala siedmich účastníkov konania.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

V novom rozhodnutí o trovách konania rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Nakoľko odvolateľ v 30/ rade Ing. M. vzal odvolanie dňa 27.6.2011 späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 207 ods. 3 OSP v spojení s § 246c OSP konanie o jeho odvolaní zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková